

چکیده

افزایش نابرابری درآمد همواره به عنوان یکی از مهم‌ترین رتبه‌بندی مسائل سیاسی در سراسر جهان به شمار می‌آید. گردشگری می‌تواند به عنوان یکی از راه‌کارهای علمی، رهایی از اقتصاد تک محصولی و متنوع‌سازی منابع ارزی و توزیع مجدد درآمد باشد. هدف اصلی تحقیق حاضر، تبیین رابطه میان توسعه صنعت گردشگری با کاهش نابرابری درآمد در ایران است. از اینرو داده‌های سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. جهت آزمون فرضیه‌ها از مدل سری زمانی استفاده شده است. پس از بررسی فروض کلاسیک، مدل تخمین زده شد. نتایج تخمین نشان داد که تمامی متغیرها به لحاظ علامت با تئوری‌های اقتصادی سازگاری دارد. به طوری که با افزایش تعداد گردشگران به کشور، افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه و افزایش تجارت خارجی، نابرابری درآمدی در ایران کاهش می‌یابد و با افزایش تورم، نابرابری افزایش می‌یابد. هم‌چنین مشخص شد از میان متغیرهای توضیحی، تعداد گردشگران، تورم و درجه‌ی باز بودن اقتصاد کشور رابطه‌ی معنی‌داری با نابرابری درآمد دارد در حالیکه رشد اقتصادی سرانه رابطه‌ی معنی‌داری با متغیر وابسته ندارد.

کلمات کلیدی: ضریب جینی، صنعت گردشگری، تورم، رشد اقتصادی، درجه‌ی باز بودن اقتصاد.